

Sygn. akt II Ka 57/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Marzena Głuchowska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2019 r.

sprawy **S. S. (1)**

obwinionego z art. 107kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 10 kwietnia 2018 r. sygn. akt II W 749/16

wyrok uchyla i na podstawie art. 104§1 pkt 7 kpw w zw. z art. 5§1 pkt 8 kpw postępowanie umarza z uwagi na prawomocne zakończenie postępowania wobec tego samego czynu obwinionego; stwierdza, że koszty sądowe tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 57/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Garwolinie wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2018r. uznał

obwinionego S. S. (1) w ramach zarzuconego mu czynu, za winnego tego ,że w okresie czasu od 30 marca 2016r. do dnia 11 maja 2016r. w G. na ul. (...) w celu dokuczenia M. C., złośliwie przestawiał kamery monitoringu oraz szyldy należące do M. C. znajdujące się na wspólnej posesji, tj. wykroczenia z art. 107 k.w. i za te czyn na podstawie art. 107 k.w. w zw. z art. 24 § 1 i 3 k.w. wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 1000 (tysiąc) złotych; zasądził od obwinianego na rzecz oskarżyciela posiłkowego - M. C. kwotę 648 (sześćset czterdzieści osiem) złotych tytułem kosztów ustanowienia pełnomocnika; zasądził również od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca obwinionego, na podstawie art. 427§1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 1 i 3 w zw. z art. 109§2 kpk, wyrokowi zarzucając:

I. naruszenie art. 5 §1 pkt 8) k.p.w. poprzez wszczęcie i prowadzenie przeciwko obwinionemu postępowania o wykroczenie złośliwego niepokojenia M. C. – mający mieć miejsce w okresie obejmującym przedział czasowy określony w zarzucie postawionym w niniejszej sprawie tj. od 30 marca 2016r. do 11 maja 2016r. - polegający na przestawianiu kamery monitoringu na posesji położonej w G. przy ul. (...), w sytuacji gdy przedmiotowe zdarzenie

było przedmiotem rozważań Sądu Rejonowego w Garwolinie w sprawie o sygn. akt II W 1026/16, w której to sprawie obwiniony S. S. został uniewinniony od zarzucanego mu czynu, co stanowi bezwzględny przyczynę odwoławczą przewidzianą w art. 104 §1 pkt 7 k.p.w.

II. mające wpływ na treść orzeczenia naruszenia art. 7 k.p.k. w zw. z 8 k.p.w. poprzez przekroczenie zasady swobody oceny dowodów polegające na odmowie przypisania wyjaśnieniom obwinionego waloru wiarygodności i mocy dowodowej w zakresie, w jakim S. S. (1) przedstawił przyczyny przestawienia kamer monitoringu oraz szyldów reklamowych umiejscowionych na wspólnej nieruchomości, co skutkowało poczynieniem przez Sąd błędnego ustalenia w kwestii przypisania obwinionemu działania ukierunkowanego na wywołanie u M. C. wzburzenia emocjonalnego lub złośliwego niepokojenia w/w,

III. błąd w ustaleniach faktycznych poprzez nieuzasadnione okolicznościami ujawnionymi w toku postępowania, przypisanie obwinionego zamiaru działania w celu dokuczenia M. C. lub złośliwego niepokojenia w/w,

IV. obrazę art. 107 k.w. poprzez jego błędne zastosowanie w sytuacji, gdy działanie obwinionego nie wypełniło określonych w ustawie znamion dokuczenia pokrzywdzonemu przez jego złośliwe niepokojenie.

Mając na uwadze powyższe wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Garwolinie,

- załączenie do akt niniejszego postępowania akt prawomocnie zakończonej sprawy, jak była prowadzona przed SR w Garwolinie pod sygnaturą II W 1026/16 i przeprowadzenie dowodu ze znajdujących się w aktach dokumentów:

a) wniosku o ukaranie

b) wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 25 stycznia 2017r.

na okoliczność ustalenia przedmiotu w/ w. postępowania, okresu zarzutu, pokrywania się okresu zarzutu w niniejszej sprawie z zarzutem w sprawie prawomocnie zakończonej oraz wydania w w/ w sprawie wyroku uniewinniającego obwinionego od zarzutu przestawiania kamer monitoringu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy w zakresie zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej jest zasadna i należało ją uwzględnić.

W sprawie Sądu Rejonowego w Garwolinie II W 1026/16 obwiniony S. S. (1) został uniewinniony m.in. od popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniach 15 października 2015r. do dnia 9 lipca 2016 r. w G. na posesji nr (...) przy ul. (...) złośliwie w celu dokuczenia M. C. przestawiał kamerę monitoringu oraz samochód marki M. należący do M. C., co było kwalifikowane jako wykroczenie z art. 107 kw. Wyrok zapadł 25 stycznia 2017r., a następnie został zaskarżony apelacją pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego M. C.. Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 23 maja 2017 r. w sprawie II Ka 184/17 przedmiotowy wyrok utrzymał w mocy.

Niniejsze postępowanie zainicjował M. C. 11 maja 2016 r. składając pismo do KPP w G.. Wniosek o ukaranie w postępowaniu zwyczajnym wpłynął do Sądu Rejonowego w Garwolinie 29 maja 2016r., a wyrok zapadł 10 kwietnia 2018r. i obejmował okres od 30 marca 2016r. do 11 maja 2016r., w którym S. S. (1) miał w celu dokuczenia M. C. złośliwie przestawiać kamery monitoringu i szyldy należące do M. C. znajdujące się na wspólnej posesji. Z porównania czasokresu obu zachowań wynika, że okres działania w sprawie II W 1026/16 jest szerszy i obejmuje również okres przypisany w niniejszej sprawie. Treść art. 107 kw obejmuje czyn polegający na tym, że kto w celu dokuczenia innej osobie złośliwie wprowadza ją w błąd lub w inny sposób złośliwie niepokoi, a zatem jest to wykroczenie kierunkowe, co podnosi obrońca. Jeżeli zatem tego rodzaju zachowanie było już przedmiotem rozstrzygnięcia sądu, co ma miejsce

w niniejszej sprawie, należy przyjąć, że doszło do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej wskazanej w art. 5§1 pkt 8 kpw – postępowanie co do tego samego czynu obwinionego zostało prawomocnie zakończone.

Zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, uchylenie wyroku i umorzenie postępowania, zwalnia sąd odwoławczy od rozważania pozostałych zarzutów wskazanych w apelacji.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w wyroku; rozstrzygnięcie o kosztach zapadło po myśli art. 119§1 pkt 1 kpw.